

rigtigt at foretage den Rettelste, som under Nr. 59 er foreslaaet. Under Nr. 60 er der foreslaaet, at Ordene: „saavidt Omstændighederne tillade det“ skulde udgaae i § 15. Det hedder nemlig der, at den Rjendelse, som afgives, naar der er skeet Grindring imod en Ansættelse, skal forsaavidt Omstændighederne tillade det, altid ledsages af Grunde. Udvalget har ikke Noget imod, at disse Ord gaae ud. Forøvrigt vil det jo være en Selvfølge, at Motiveringens ofte kun kan blive meget libet oplysende.

Med Hensyn til Overligningscommissionens Sammensætning har jeg tilligemed min ærede Sidemand (Rahser) antaget, at det vilde være rigtigere, at denne blev en communal Autoritet, hvilket ogsaa bedst stemmer med hele Skattebestemmelsen og med den øvrige communale Forvaltning, ikke blot i Kjøbenhavn, men ogsaa udenfor. See vi hen til Kjøbstæderne, hvor der er særskilte Rigningscommissioner, see Anker over dem til Magistrat og Borgerrepræsentanter, skjøndt de naturligvis kunne føres videre; paa Landet see Anker over Skattingen til Amtsraadet, der jo ogsaa er en communal Autoritet, og i Lovudkastet om en for Kjøbstad og Land fælles overordnet communal Bestyrelse, som er forelagt Rigsdagen, er det foreslaaet, at Amtsraadet skal være Instants for Klager over urigtige Rigninger; vi tillade os derfor at anbefale det af os stillede Forslag. — Under Nr. 62 er der stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at Overligningscommissionens Medlemmers Taushedspligt skulde bortfalde i saadanne Tilfælde, hvor det oplyses, at Skattehveren under sine Forklaringer har gjort sig skyldig i aabenbar Usandhed. Da Thinget har forkastet et lignende Forslag med Hensyn til Rigningscommissionen, antager jeg, at nærværende Forslag maa dele Skjæbne dermed. — Under Nr. 63 er der stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at Overligningscommissionens Medlemmer skulle afgaae efter Lovkastning, saaledes at der afgaaer et Medlem hvert tredie Aar. Dette kan i og for sig være en heldig Bestemmelse, men det Samme vil kunne opnaaes paa anden Maade, navnlig ved en Bestemmelse af Indenrigsministeriet; overhovedet er det jo at vente, at, hvor tre Mænd

fungere i længere Tid, vil der efterhaanden indtræde Vacance, og det, som skulde opnaaes ved dette Forslag, vil derfor indtræde af sig selv og paa en naturlig Maade. Dernæst synes Ordene i Slutningen af Forslaget: „og bliver hvergang den ledige Post besat med en ny af Kongen udnævnt Mand for et Tidsrum af to Aar,“ at hentyde paa, at der ikke maa finde Gjenvalg Sted, uagtet dette vistnok maa ansees for at være hensigtsmæssigt, idet en længere Veskæftigelse med saadanne Forretninger maa gjøre Vedkommende bedre skikket til at besørge dem. — Under Nr. 64 er der stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at den Frist, inden hvilken der skal anses over Rigningscommissionens Rjendelse, skal ikke regnes fra Rjendelsens Afsluttelse, men fra dens Forkyndelse. Udvalget tiltræder dette Forslag, som vistnok er rigtigere, end hvad der er bestemt i § 16, idet Afsluttelsen jo ikke strax kommer til vedkommende Klagers Kundskab. — Forslaget under Nr. 65 er i Overensstemmelse med det Forslag, som var stillet med Hensyn til Rigningscommissionens Medlemmer og som forbyd dem at deeltage i Ansættelsen af Skatten for dem selv eller deres Paarørende; men da det blev forkastet iafte, antager jeg ogsaa, at det her foreliggende maa bortfalde. — Under Nr. 66 er der stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at der ikke skulde, saaledes som i § 17 bestemt, kunne af Overligningscommissionen kræves Ed paa Angivelsernes Rigtighed; Udvalget har imidlertid ikke fundet nogen Betænkelighed ved at lade det blive ved Udkaftets Bestemmelse i saa Henseende; det vil vistnok være yderst sjældent, at en saadan vil blive forlangt, men det synes dog rigtigt, at den staaer i Baggrunden og kan kræves. Noget Rignende finder ogsaa Sted i andre Tilfælde; jeg skal blot berøre, at Anmeldelse af Arveafgifter ogsaa lyder paa Tilbud af Ed, skjøndt saadan, saavidt mig bekjendt, aldrig er bleven krævet; men det kan have sin Rytte, at Vedkommende gjør sin Anmeldelse med det for Die, at han bør kunne beebde den.

Der er under Nr. 67 foreslaaet en ny § 18 og en ny § 19. Imod den første kan der jo forsaavidt ikke være Noget at erindre, som den lader Eden staae tilbage som et Middel,